SVETLANA KNEŽEVIĆ LUKIĆ

SVETLOST METROPOLE

galerija FSU

galerija FSU

SAVET GALERIJE:
Biljana Velinović, FSU
Vojislav Klačar, FSU
Đorđe Stanojević, FSU
Božidar Plazinić, spoljni član
Dragana Stevanović, spoljni član

KUSTOS GALERIJE:
Irina Tomić

Beograd, decembar 2021 - januar 2022.

SVETLOST METROPOLE

Svetlost metropole vrlo je aktuelna tema u ovom trenutku, kada se postavlja pitanje otuđenja grada od prirode i njegove savremene koncepcije. O kakvom gradu je reč i o kakvoj svetlosti?
Maks Horkhajmer i Teodor Adorno upozoravaju da kultura danas svemu nameće sličnost: sve se sada stvara kao sistem u kome je svaki odjeljak skladan u sebi i suglasan s drugima. Bezobzirno jedinstvo kulturne industrije svedoči o posebnom obliku politike koji se uvodi. Već sada čitav svet prolazi kroz filtere kulturne industrije. Sva masovna kultura je pod monopolom identična, a globalne društvene promene, od kojih je od posebnog značaja ubrzana urbanizacija, dovode do toga da sve metropole teže da budu iste.
Globalizacija u svojim pozitivnim konotacijama otvara mogućnost bivanja građaninom sveta umrežavanjem i social networkingom, ali u negativnom kontekstu ona dovodi do ubrzane stalne proizvodnje grada koji se ugleda na ostale svetske metropole, gde je prostor identiteta vrlo ilustrativan pojam.
Na pitanje od čega se sastoje savremene metropole, odgovara Gi Debor: Spektakl nije više samo vizuelna obmana koju stvaraju masovni mediji, već je to pogled na svet koji se materijalizovao, pri čemu spektakl predstavlja vladajući oblik života. Objektivna stvarnost se pojavljuje u granicama spektakla, a spektakl postaje stvarnost. On falsifikuje stvarnost, iako je proizvod sâme te stvarnosti. To uzajamno otuđenje čini suštinu i temelj celokupnog postojećeg poretka. Sâm spektakl predstavlja sebe kao široku i nedostupnu stvarnost koja nikada ne može biti dovedena u pitanje. Spektakl je glavni proizvod današnjeg društva, to je lažni raj, koji je nekada bio potpuna negacija zemaljskog života, a sada je ugrađen u sâm taj život. Spektakl čini ljude nesvesnim promena uslova njihove praktične egzistencije. To veštačko božanstvo stvara samo sebe i nameće sopstvena pravila. Ono se otkriva u svojoj pravoj prirodi: kao autonomno razvijena, odvojena sila, zasnovana na sve intenzivnijoj proizvodnji, koja nameće sve veću podelu rada na parcijalne pokrete diktirane kretanjem mašina, a za potrebe tržišta, koje se neprestano širi.
Teoretičar kulture i urbanista, Pol Virilio, nastojao je da u savremenom diskursu definiše pojmove MONDIJALIZACIJA i INTERNACIONALIZAM: Da li se tu radi o reči namenjenoj da obnovi pojam INTERNACIONALIZAM, koji je bio suviše obeležen komunizmom, ili pak, kako se danas često tvrdi, o upućivanju na kapitalizam sa jedinstvenim tržištem? Tvrditi da izraz MONDIJALIZAM objašnjava uspeh slobodnog preduzetništva nad totalitarnim kolektivizmom, znači ne razumeti sadašnji trenutak. Globalna delokalizacija koja oduzima prirodi njen identitet, i to ne samo „nacionalni" nego i „socijalni", dovodi u pitanje ne toliko nacionalnu državu koliko grad, geopolitiku nacija. Realan grad, lokalno smešten, koji je dugovao svoje ime politici nacija, ustupa mesto virtuelnom gradu, tom deteritorijalizovanom METAGRADU koji bi tako postao sedište metropolitike čije totalitarno, ili bolje reći globalno obeležje, neće nikome umaći. Danas se, sa novom politikom mondijalizacije razmene, grad vraća u prvi plan. Kao viši istorijski oblik čovečanstva, metropola koncentriše vitalnost nacija Zemljine kugle.
Prema Polu Viriliu, taj LOKALNI GRAD je danas samo jedna ČETVRT, okrug među drugim okruzima nevidljivog SVETSKOG METAGRADA čiji je centar svugde i kružnica nigde (Paskal). Virtuelni hipercentar, čiji su realni gradovi samo periferija, taj fenomen posebno ističe još, sa napuštanjem seoskog prostora, kraj gradova srednje veličine, nesposobnih da se dugo opiru privlačnosti metropola.
Svetlana svojim objektivom beleži ostatke starog grada, koji je posedovao vrlo izražen identitet, kao i proizvode današnjih bezličnih metropola. U tom kontrastu ona pronalazi lepotu prirodne i veštačke svetlosti i postavlja pitanje da li je uticaj svetskog metagrada, postao svakodnevni fenomen i naše metropole?

Irina Tomić
kustos Galerije FSU

galerija FSU

galerija FSU

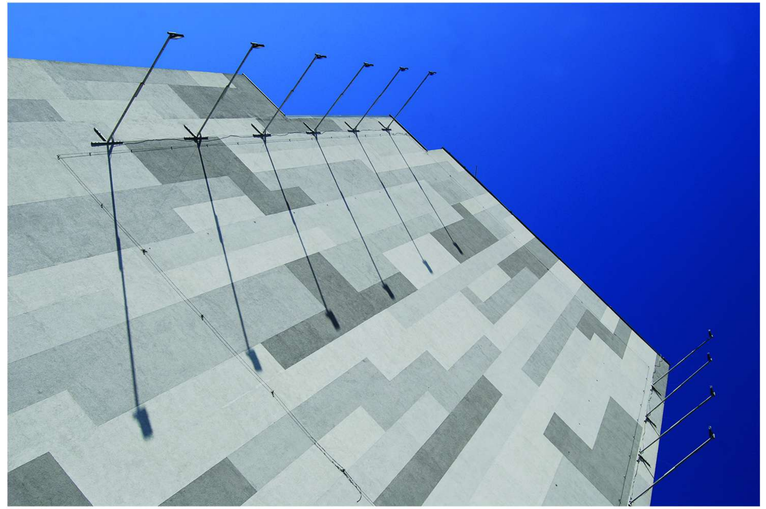

galerija
FSU

galerija
FSU

Svetlana Knežević Lukić

Rođena je 1971. godine. Na Odseku Grafički dizajn-fotografija dipplomirala je 1997. godine, a magistrirala na Odseku za plakat na FPUID u Beogradu 2004. godine. Kao umetnički fotograf i urednik fotografije radila je u "Dizajn studio Želnid" (1997 – 2001), potom je kao umetnički fotograf angažovana u radu više agencija za dizajn (2001 – 2004). Za "Politikin Zabavnik" radila je kao ilustrator (2004 – 2010). Na Akademiji lepih umetnosti u Beogradu, na smeru fotografija, najpre je bila zaposlena u zvanju asistenta, a potom i u zvanju docenta (2004 – 2017). Od 2017. godine radi u zvanju docenta na Fakultet savremenih umetnosti u Beogradu. Svetlana je samostalno izlagala u Narodnom pozorištu u Beogradu 2004. godine, kao i u Maloj galerij Singidunum u Beogradu 2008. godine.
Umetnica je učesvovala na velikom broju kolektivnih žiriranih izložbi (izbor): Izložba učesnika likovne kolonije Barajevo, Dom kulture Barajevo (2019); Izložba profesora i studenata FSU, Cvijeta Zuzorić (2018); "39 Majska izložba"-Javno kupatilo (2007) ilustratori Politikinog Zabavnika"- Muzej primenjenih umetnosti, (2007); „44. Zlatno pero Beograda"-galerija Progres (2007); International salon of arts photographs" Studentski grad, Beograd (1997); „The fourth international biennial of miniature art", Gornji Milanovac (1997); „Biennale van de kleingrafiek", Belgija (1997); Dani fotografije Srbije", Beograd (1995).
U okviru komercijalne realizacije umetničkog dela, Svetlana se bavila grafičkim dizajnom u izdavačkoj kući „Svetlost sveta" (2020-2021); „Aspen", SAD (2020). Bila je ilustrator knjiga za izdanja: „Logopedsko edukativni centar Čabarkapa" (2018-2019); i radila je ilustracije za knjigu „Dermatologija", Đorđe Karadaglić (2015-2016). Kao fotograf bila je angažovana u časopisima „Best shop"u Beogradu (2014) i Politikin Zabavnik (2004-2010); Pored toga, Svetlana Knežević radila je fotografije za kalendare, publikacije (ŽTP Beograd, 1997-2001), grafička rešenja za ambalažu i sl. (pojedine agencije za dizajn), kao i plakat za predstavu „Ljubinko i Desanka", Atelje 212, Beograd, 1996. godine Likovna kolonija Barajevo (2019); „Mala radionica za predškolce", Beograd (2014); Vođenje umetničke kolonije „Eho festival" u Zemunu (2003).
Svetlana Knežević do sada je učestovala, kako na domaćim, tako i na međunarodnim konkursima umetničkih dela: Konkurs za Beogradski suvenir, Kulturni centar Beograda 2006-2007 (idejna rešenja za majice, kačkete, kancelarijski program..)

galerija FSU

galerija FSU